Rok I. **Nr. 5.**

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO ŁÓDZKIEGO

ORGAN RADY SZKOLNEJ OKRĘGOWEJ ŁÓDZKIEJ

Łódź, dnia 15 maja 1927 r.

TREŚĆ:

Prenumerata roczna wynosi 6 złotych. Numer pojedyńczy 60 groszy. Należność wpłacać należy do Banku Gospodarstwa Krajowego w Łodzi na rachunek Rady Szkolnej Okręgowej Łódzkiej.

Warunki umieszczania ogłoszeń: Cała strona 120 zł. Pół str. 65 zł. Ćwierć str. 35 zł.

Ogłoszenia umieszcza się po zapłaceniu zgóry przypadającej należności.

Adres Redakcji i Administracji: Łódź, Piotrkowska 56, Kuratorjum O. S. Ł.

56

USTAWA

z dnia 9 października 1923 roku

o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych

ze zmianami, wprowadzonemi do niej po dzień 1 maja 1927 r. *).

CZĘŚĆ I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Ustawa niniejsza normuje uposażenie funkcjonarjuszów państwowych i wojska. Funkcjonarjuszami państwowymi w rozumieniu niniejszej ustawy są: urzędnicy, państwowi funkcjonarjusze niżsi, funkcjonarjusze policji państwowej, etatowi pracownicy państwowi kolei żelaznych, pracownicy poczt, telegrafów i telefonów, oraz nauczyciele wszystkich państwowych szkół publicznych.

Uposażenie sędziów i prokuratorów reguluje osobna ustawa.

Art. 2. Ustanawia się 16 grup uposażenia, w każdej zaś grupie uposażenia pewną ilość szczebli.

Art. 3. Wysokość uposażenia oznacza się w punktach, ustalonych w następującej tabeli:

Grupa uposażenia	SZCZEBLE UPOSAŻENIA						
	a	b	c	d	e	f	g
I	2600						
II	2200	2300	2400				
III	1800	1900	2000	2100			
IV	1400	1500	1600	1700	1800		
V	1100	1200	1300	1400	1500	1600	
VI	800	875	950	1025	1100	1175	
VII	600	660	720	780	840	900	
VIII	480	520	560	600	640	680	
IX	390	420	450	480	510	540	
X	330	350	370	390	410	430	450
XI	270	290	310	330	350	370	390
XII	240	255	270	285	300	315	330
XIII	210	225	240	255	270	285	300
XIV	180	195	210	225	240	255	270
XV	150	165	180	195	210	225	240
XVI	130	140	150	160	170	180	190

Kwotę uposażenia miesięcznego otrzymuje się przez pomnożenie jednakowej dla wszystkich grup uposażenia mnożnej (art. 5) przez liczbę punktów odpowiedniej grupy i szczebla.

W okresie przejściowym (sanacji Skarbu) zmienia się tabelę, podaną w artykule niniejszym, w ten sposób, że do liczby punktów w każdym szczeblu wszystkich grup dodaje się tytułem dodatku regulacyjnego 70 punktów. Dodatek regulacyjny ulegać będzie stopniowej redukcji po 10 punktów w okresach półrocznych (art. 6 ust. 1), począwszy od terminu **), który ustali Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu, w zależności od wyników akcji sanacji Skarbu.

---

*) W przedruku tej ustawy w „Dzienniku Urzędowym Kuratorjum O. S. Ł." opuszczono artykuły, odnoszące się wyłącznie do funkcjonarjuszów policji, straży celnej, pracowników kolei państwowych, pracowników poczt, telegrafów i telefonów oraz wojskowych.

**) por. rozporządzenie Rady Ministrów, zamieszczone w Dzienniku Ustaw R. P. z r. 1925 Nr. 62 poz. 438.

Art. 4. Na czas trwania wyjątkowych warunków ekonomicznych ustanawia się dla utrzymującego rodzinę dodatek ekonomiczny, wynoszący na każdego członka rodziny, nie więcej jednak niż na 5 członków, po 45 mnożnych miesięcznie.

Jednocześnie ze zmniejszaniem się określonego w art. 3 dodatku regulacyjnego o 10 punktów dodatek ekonomiczny ulegać będzie w tych samych terminach redukcji o 1 mnożną, aż do wysokości 38 mnożnych.

Do rodziny w rozumieniu ustawy niniejszej należy:

a) żona, wyjąwszy wypadki, gdy pobiera uposażenie lub zaopatrzenie z instytucji państwowej, albo gdy jest sądownie separowaną, a na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji;

b) mąż zupełnie niezdolny do zarobkowania;

c) dzieci ślubne i uprawnione, tudzież pasierby — do ukończenia lat 18, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych, lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych, albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia lat 24.

W wypadkach ułomności fizycznej, umysłowej, albo nieuleczalnej choroby, jakoteż w wypadkach, gdy studja przewlekły się ponad wiek 24 lat z powodu: służby wojskowej, odbytej na skutek zarządzenia mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej, albo z powodu pełnienia w tym czasie służby ochotniczej — właściwa władza naczelna może w drodze wyjątku uwzględnić dzieci w wieku ponad 24 lata.

W razie, gdy na mężu ciąży obowiązek alimentowania żony, suma dodatku ekonomicznego na żonę nie może przewyższać sumy alimentacji.

Dzieci i pasierbów, które weszły w związki małżeńskie, albo które same się utrzymują lub posiadają własne zaopatrzenie — nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku ekonomicznego.

Ponadto Rada Ministrów władna jest przyznać funkcjonarjuszom i wojskowym, pełniącym służbę w stolicy i na kresach, procentowo obliczony dodatek do uposażenia.

Art. 5. Jako pierwszą mnożną ustala się na dzień 1 października 1923 roku kwotę 11600 mkp. Kwota ta odpowiada kosztom utrzymania w pierwszej połowie września 1923 r. W przyszłości wysokość mnożnej w markach polsk., ewentualnie w złotych polskich, określi każdocześnie na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu Rada Ministrów najpóźniej 20-go dnia każdego miesiąca kalendarzowego na następny miesiąc, biorąc pod uwagę zmianę wysokości kosztów utrzymania w okresie od dnia 15 ubiegłego miesiąca do dnia 15 bieżącego miesiąca oraz zmianę dodatku regulacyjnego. W razie wzrostu kosztów utrzymania w drugiej połowie miesiąca, przekraczającego 15%, zarządzi Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, by wypłacono dnia 16 tytułem dopłaty na pobory tego miesiąca kwotę, o którą należałoby zwiększyć uposażenie, biorąc pod uwagę wzrost kosztów utrzymania w drugiej połowie ubiegłego miesiąca.

Rada Ministrów władna jest określać wysokość mnożnej w walutach obcych w celu oznaczenia wysokości uposażenia polskich funkcjonarjuszów państwowych i osób wojskowych, pełniących służbę na terytorjum woln. m. Gdańska i zagranicą.

Art. 6. W obrębie danej grupy uposażenia przejście na szczebel wyższy odbywa się automatycznie co 3 lata w stałych terminach półrocznych: 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

Termin posunięcia z jednego szczebla uposażenia do następnego ustala się w ten sposób, że czasu od dnia mianowania (awansu) do najbliższego terminu posunięć nie uwzględnia się.

Do czasokresu posunięć nie zalicza się:

a) czasu pełnienia obowiązkowej służby wojskowej w szeregach (art. 13 ustęp 1);

b) czasu urlopu bezpłatnego, z wyjątkiem urlopu na czas piastowania mandatu poselskiego lub senatorskiego oraz z wyjątkiem urlopu, udzielonego nauczycielowi przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w celu pełnienia obowiązków nauczycielskich w instytucjach oświatowych w kraju lub zagranicą;

c) czasu zawieszenia w służbie lub osadzenia w areszcie śledczym, o ile nie zapadł wyrok lub orzeczenie uwalniające, względnie o ile nie nałożono jedynie kary porządkowej;

d) u funkcjonarjuszów — okresu nałożonej w drodze dyscyplinarnej kary odliczenia lat służby oraz okresu, spędzonego w stanie nieczynnym z powodu czasowej niezdolności do służby, z wyjątkiem wypadku, gdy niezdolność powstała z przyczyn służbowych:

e) u wojskowych czasu trwania kary pozbawienia wolności na podstawie prawomocnego wyroku sądowego;

f) u wojskowych — czasu pozostawania w stanie nieczynnym z powodu czasowej niezdolności do służby, z wyjątkiem wypadku, gdy niezdolność ta powstała z przyczyn, związanych ze służbą wojskową.

Przy ustalaniu terminu najbliższego posunięcia po ustaniu powodu, wstrzymującego posunięcie do wyższego szczebla, pierwotny termin posunięcia przesuwa się w ten sposób, że niepełne półrocze, większe od 3 miesięcy, liczy się za pełne, okresu zaś, nie przekraczającego 3-ch miesięcy, nie bierze się w rachubę.

Art. 7. Przy pierwszem mianowaniu funkcjonarjusz lub wojskowy zawodowy otrzymuje uposażenie pierwszego szczebla danej grupy, jeżeli ustawa niniejsza inaczej nie stanowi.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do funkcjonarjuszów, mianowanych z pośród pracowników dziennie płatnych, którzy przy mianowaniu nie mogą otrzymać mniejszej kwoty uposażenia od kwoty zasadniczego uposażenia, otrzymanego w ostatnim miesiącu przed mianowaniem.

Przy dalszych mianowaniach (awansach) funkcjonarjusz lub wojskowy zawodowy otrzymuje w wyższej grupie uposażenie tego szczebla, który pod względem ilości punktów jest bezpośrednio wyższy od szczebla, zajmowanego poprzednio w grupie niższej. Jeżeliby jednak następny szczebel w dawnej grupie był wyższy pod względem liczby punktów, aniżeli szczebel osiągnięty przez funkcjonarjusza w grupie wyższej, to czas, spędzony w ostatnio zajmowanym szczeblu grupy niższej, wlicza się do posunięcia następnego w grupie wyższej.

Art. 8. Funkcjonarjuszom i wojskowym zawodowym, otrzymującym mieszkanie w naturze od Skarbu Państwa, z wyjątkiem wypadku, określonego w art. 73 niniejszej ustawy, potrąca się wartość tego mieszkania z uposażenia. Rada Ministrów ustali normy należytości za mieszkanie w naturze oraz określi wypadki, w których może być przyznane całkowite lub częściowe zwolnienie od opłaty tej należytości.

Funkcjonarjusze państwowi i wojskowi zawodowi, zajmujący mieszkania służbowe, winni na żądanie przełożonej władzy z chwilą rozwiązania stosunku służbowego, przeniesienia w stan spoczynku, lub zmiany stanowiska służbowego, z powodu którego przydział mieszkania nastąpił, opróżnić odnośne mieszkanie.

Za mieszkania służbowe uważać należy mieszkania, przydzielone przez władze przełożone funkcjonarjuszom i wojskowym zawodowym:

a) dla wykonywania czynności służbowych, związanych z danym gmachem;
b) ze względu na szczególny charakter czynności służbowych, wymagających zajmowania mieszkania w ściśle określonym gmachu.

Natychmiastowe całkowite opróżnienie mieszkania służbowego ma miejsce w razie dobrowolnego wystąpienia funkcjonarjusza państwowego, względnie wojskowego ze służby państwowej, zaś w innych wypadkach winien zajmujący mieszkanie służbowe opróżnić na żądanie przełożonej władzy mieszkanie częściowo do dni 28 od dnia doręczenia mu odnośnego wezwania przełożonej władzy, zaś w terminie do trzech miesięcy od dnia doręczenia tego wezwania winien zajmujący mieszkanie opróżnić je całkowicie. W razie niewykonania dobrowolnie żądania właściwej przełożonej władzy w oznaczonym terminie, władna będzie właściwa przełożona władza zarządzić eksmisję z przydzielonego mieszkania służbowego w drodze administracyjnej za pośrednictwem organów bezpieczeństwa publicznego, względnie w odniesieniu do wojskowych zawodowych za pośrednictwem właściwych organów wojskowych.

Art. 9. Funkcjonarjusz lub wojskowy zawodowy otrzymuje ze Skarbu Państwa tylko jedno uposażenie, jako wynagrodzenie za ogół czynności, połączonych z jego stanowiskiem. Może jednak za spełnienie czynności, nie związanych ściśle z danym urzędem *), otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, którego wysokość ustala właściwa władza centralna w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 10. Oprócz uposażenia, określonego w art. 3 i 4 niniejszej ustawy, funkcjonarjusz i wojskowy zawodowy mają prawo do:

a) należności za delegację, podróże służbowe i przeniesienia;
b) pomocy lekarskiej dla niego i jego rodziny (art. 4);
c) umundurowania zgodnie z przepisami Części II niniejszej ustawy.

Należność pod a), tudzież unormowanie pomocy pod b) określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Ponadto funkcjonarjusze państwowi i wojskowi zawodowi otrzymują na okres obowiązywania dodatku regulacyjnego zwrot opłaty szkolnej w szkołach średnich,

---

*) por. zarządzenie, ogłoszone w Dzienniku Urz. Min. W. R. i O. P. z 1926 roku Nr. 13 (175) poz. 168 w sprawie wynagrodzenia nauczycieli za czynności, niezwiązane ściśle z ich stanowiskiem.

jeżeli rodzice nie mogli umieścić dzieci w równorzędnych zakładach państwowych. Wysokość opłat nie może przekraczać przeciętnego kosztu nauczania ucznia w państwowej szkole średniej.

Rada Ministrów władna jest również przyznać funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym zawodowym specjalny dodatek na mieszkanie *).

Ponadto może Rada Ministrów poza należnościami ubocznemi, określonemi w niniejszej ustawie, przyznawać funkcjonarjuszom i wojskowym zawodowym specjalne dodatki, uzasadnione szczególnemi właściwościami służby, oraz ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi.

Wypadki, w których uprawnienia, określone w niniejszym artykule, mogą być stosowane do wojskowych niezawodowych, ustali rozporządzenie Rady Ministrów.

Dodatki w gotówce będą wyrażone w pewnej ilości punktów i obliczane, jako iloczyn mnożnej (art. 5) przez te punkty jako mnożnik.

Art. 11. Prawo do otrzymania uposażenia powstaje:

a) dla wstępujących do służby państwowej, czy to po raz pierwszy, czy ponownie, jeżeli istotne objęcie służby nastąpiło najpóźniej 15 dnia miesiąca kalendarzowego — z pierwszym dniem miesiąca, jeżeli zaś to nastąpiło po 15 dniu miesiąca kalendarzowego — z dniem 16 tego miesiąca;

b) dla szeregowych, mianowanych podporucznikami w służbie czynnej — od pierwszego dnia tego miesiąca, w którym mianowanie nastapiło, przy jednoczesnem potrąceniu żołdu oraz wartości otrzymanego w naturze pożywienia;

c) w pozostałych wypadkach — z dniem pierwszym najbliższego kalendarzowego miesiąca po dniu mianowania (awansu), względnie po powstaniu warunków, uzasadniających zmianę uposażenia, jeżeli dzień mianowania (awansu), względnie zmiany warunków, nie zbiega się z terminem płatności uposażenia. W razie takiej zmiany miejsca służbowego, która pociąga za sobą zmianę wysokości uposażenia, przysługuje funkcjonarjuszowi lub wojskowemu zawodowemu prawo do uposażenia, odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu, od pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, następującego po uwolnieniu go od poprzednich obowiązków służbowych.

W razie śmierci funkcjonarjusza lub wojskowego zawodowego wstrzymuje się wypłatę uposażenia z ostatnim dniem kalendarzowego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła, a w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób — z ostatnim dniem tego kalendarzowego miesiąca, w którym stosunek ten istotnie ustał.

Przepis ostatniego ustępu nie stosuje się do funkcjonarjuszów, którzy samowolnie opuścili służbę. Funkcjonarjusze ci obowiązani są zwrócić część uposażenia za czas nieprzesłużony.

Art. 12. Uposażenie wypłaca się funkcjonarjuszom i wojskowym zawodowym miesięcznie zgóry w pierwszym dniu każdego miesiąca.

O ile termin płatności uposażenia przypada na niedzielę lub dzień wolny od zajęć służbowych, wypłata uposażenia następuje w dniu poprzednim.

Art. 13. Na czas pełnienia obowiązkowej służby wojskowej w szeregach traci funkcjonarjusz od najbliższego terminu płatności prawo do uposażenia z tytułu służby cywilnej, otrzymuje natomiast uposażenie, określone dla szeregowych, pełniących obowiązkową służbę wojskową. (Dział G. rozdział 2).

Na czas odbywania perjodycznych ćwiczeń wojskowych zatrzymuje funkcjonarjusz pełne uposażenie z tytułu służby cywilnej, a nadto otrzymuje należności, określone dla wojskowych, powołanych do ćwiczeń (Dział G. rozdział 3).

Funkcjonarjusz, powołany do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej, otrzymuje uposażenie, określone dla powołanych do służby wojskowej podczas mobilizacji (Dział G. rozdział 4), a nadto jeżeli jego uposażenie z tytułu służby cywilnej jest wyższe od pełnego uposażenia wojskowego, otrzymuje od swej władzy cywilnej różnicę do wysokości uposażenia w służbie cywilnej, z uwzględnieniem każdorazowych zmian zachodzących w uposażeniu w służbie cywilnej i wojskowej.

Art. 14. W razie dostania się do niewoli lub zaginienia na terenie działań wojennych u funkcjonarjuszów, oficerów i szeregowych zawodowych, kawalerów lub wdowców bezdzietnych, oraz szeregowych niezawodowych — prawo do uposażenia ulega w całości zawieszeniu, u funkcjonarjuszów zaś lub oficerów i szeregowych zawodowych, mających rodzinę, przez czas pobytu w niewoli (zaginienia) rodzina otrzymuje 50% ich uposażenia, pozostałe 50% ulega zawieszeniu.

---

*) Wysokość dodatku mieszkaniowego normuje rozporządzenie Rady Ministrów, zamieszczone w Dzienniku Ustaw R. P. z 1924 r. Nr. 69 poz. 673.

Żona separowana, która pobiera alimenta, otrzymuje uposażenie w wysokości alimentów, nie wyższe jednak, niż 50% uposażenia.

Jeżeli okoliczności, towarzyszące dostaniu się do niewoli, wskazują na to, że czyn ten spełniono z rozmysłem, zawiesza się również prawo do uposażenia, pobieranego przez rodzinę.

Po powrocie funkcjonarjusza lub wojskowego i po stwierdzeniu, że dostał się on do niewoli, względnie zaginął, bez własnej winy, otrzymuje on za cały czas niewoli (zaginienia) uposażenie, które uległo zawieszeniu, z potrąceniem zaliczek, pobranych w niewoli (przez czas zaginienia).

Gdy funkcjonarjusz lub wojskowy, który zaginął na terenie działań wojennych, nie odnajdzie się najpóźniej w ciągu roku od chwili ratyfikacji pokoju, rodzina zaginionego traci prawo do uposażenia, otrzymuje natomiast tymczasowe zaopatrzenie w myśl obowiązujących ustaw.

Art. 15. Stałym funkcjonarjuszom państwowym tudzież oficerom i zawodowym szeregowym może być udzielona w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, bezprocentowa zaliczka *) na uposażenie. Warunki przyznawania zaliczek tudzież ich wysokość określi Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 16. W razie śmierci funkcjonarjusza (uszki) lub wojskowego zawodowego w służbie czynnej należy się wdowie (wdowcowi), która (y) pozostawał (a) z nim (z nią) w spólności małżeńskiej, pośmiertne w wysokości trzymiesięcznego uposażenia, pobieranego ostatnio przez zmarłego. W braku wdowy (wdowca), uprawnionej (ego) do pośmiertnego, należy się pośmiertne w tej samej wysokości dzieciom ślubnym, uprawnionym i pasierbom zmarłego, jeżeli zmarły (a) otrzymał (a) na nie dodatek ekonomiczny.

Art. 17. W braku członków rodziny, wymienionych w art. 16, należy zwrócić udowodnione koszty leczenia i pogrzebu do wysokości pośmiertnego innym krewnym i osobom postronnym, jeżeli zmarły nie pozostawił majątku ruchomego lub nieruchomego, wystarczającego na pokrycie tych kosztów.

CZĘŚĆ II.

POSTANOWIENIA SZCZEGÓŁOWE.

Dział A.

Urzędnicy i państwowi funkcjonarjusze niżsi.

Rozdział 1.

Urzędnicy.

Art. 18. W państwowej służbie cywilnej urzędnicy otrzymują uposażenie tej grupy, która odpowiada liczbowo posiadanemu przez nich stopniowi służbowemu.

Rozdział 2.

Państwowi funkcjonarjusze niżsi.

Art. 19. Państwowi funkcjonarjusze niżsi zaliczeni będą do jednej z 7 grup uposażenia od XVI do X włącznie w drodze, przewidzianej w art. 92 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164). Stali funkcjonarjusze niżsi otrzymują umundurowanie za opłatą 25% jego wartości. Rozporządzenie Rady Ministrów określi, w których działach służby państwowej prawidło to ma mieć zastosowanie.

Rozporządzenie Rady Ministrów przeprowadzi w terminie półrocznym od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy rewizję dotychczasowego zaszeregowania urzędników i państwowych funkcjonarjuszów niższych i przesunie nieodpowiednio zaszeregowanych do grup odpowiednich. Ostateczne zaszeregowanie tych urzędników i funkcjonarjuszów niższych, tudzież wszystkich innych funkcjonarjuszów i wojskowych, podlegających niniejszej ustawie, nastąpi w drodze ustawy najpóźniej przed nadejściem terminu, powołanego w ustępie 3 artykule 3.

---

*) por. rozporządzenie, zamieszczone w Dzienniku Urz. Min. W. R. i O. P. z 1924 roku Nr. 7 (129) poz. 67.

Dział B.

Fnnkcjonarjusze policji państwowej.

Art. 20—21 (opuszczono).

Dział C.

Straż celna.

Art. 22 (opuszczono).

Dział D.

Pracownicy kolei państwowych.

Art. 23 (opuszczono).

Dział E.

Pracownicy poczt, telegrafów i telefonów.

Art. 24 (opuszczono).

Dział F.

Nauczyciele.

Rozdział 1.

Profesorowie i pomocnicze siły naukowe w szkołach akademickich.

Art. 25. Profesorowie zwyczajni szkół akademickich otrzymują uposażenie grupy IV, profesorowie nadzwyczajni otrzymują uposażenie grupy V. Profesorom zwyczajnym i nadzwyczajnym po upływie 3 lat, spędzonych w ostatnim szczeblu odnośnej grupy, dodaje się po 50 punktów.

Art. 26. W wyjątkowych wypadkach może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu przyznać specjalistom, powołanym na stanowiska profesorskie, dodatek osobisty do uposażenia, określonego niniejszą ustawą.

Art. 27. Rektorzy, dziekani i dyrektorzy studjów o własnych statutach w szkołach akademickich przez czas pełnienia swych obowiązków otrzymują następujące dodatki:

a) rektorzy szkół akademickich o więcej niż trzech wydziałach — 300 mnożnych miesięcznie;
b) rektorzy innych szkół akademickich — 250 mnożnych miesięcznie;
c) dziekani i dyrektorzy studjów o własnych statutach — 200 mnożnych miesięcznie;
d) kierownicy zakładów naukowych dużych — 150 mnożnych miesięcznie, kierownicy zakładów naukowych małych i seminarjów — 100 mnożnych, stosownie do decyzji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 28. Adjunkci, kustosze, prosektorzy, konstruktorzy i obserwatorowie otrzymują uposażenie VII grupy, asystenci starsi — uposażenie szczebla b) grupy VIII.

Wynagrodzenie za czynności asystentów młodszych (demonstratorów, elewów), którzy posiadają absolutorjum akademickie, względnie ukończyli przepisany okres studjów — równa się uposażeniu szczebla b) grupy IX. Normy wynagrodzenia innych asystentów młodszych (demonstratorów, elewów), powyższem postanowieniem nieobjętych, określi Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Normy wynagrodzenia zastępców profesorów, powołanych do wykładów na nieobsadzonej katedrze, określi rozporządzenie Rady Ministrów *).

Art. 29. Wynagrodzenie za 1 godzinę na tydzień wykładu, zleconego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wynosi 120 mnożnych miesięcznie.

Wynagrodzenie za wykłady zlecone powtarzane, oraz za prowadzenie ćwiczeń i seminarjów zleconych, nie wyłączając powtarzanych, wynosi 80 mnożnych miesięcznie za 1 godzinę tygodniowo.

---

*) por. rozporządzenie Rady Ministrów, zamieszczone w Dzienniku Ustaw R. P. z 1924 r. Nr. 31 poz. 311 oraz Nr. 40 poz. 275 z tegoż roku.

Wynagrodzenie za lekcje lektorów za 1 godzinę na tydzień wynosi 80 mnożnych miesięcznie.

Art. 30. Rada Ministrów będzie władna stosować poszczególne postanowienia niniejszego rozdziału do funkcjonarjuszów Akademji Sztuk Pięknych w Krakowie, Państwowego Insytutu Pedagogicznego w Warszawie, Państwowego Instytutu Dentystycznego w Warszawie. Postanowienia art. 105 ust. 1, 2 i 3 mają w wypadkach, objętych niniejszym artykułem, analogiczne zastosowanie.

Rozdział 2.

Nauczyciele i dyrektorzy państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, preparand, seminarjów ochroniarskich, wyższych kursów nauczycielskich i Państwowego Instytutu Nauczycielskiego.

Art. 31. Nauczyciele, posiadający kwalifikacje przepisane ustawą z dnia 26-go września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 828) z wyjątkiem nauczycieli rysunku, pracy ręcznej, śpiewu, muzyki i gimnastyki *), nie mających matury gimnazjalnej lub seminarjalnej i ukończonych conajmniej dwuletnich specjalnych kursów zawodowych, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy VIII, po przesłużeniu 6 lat — grupy VII, po dalszych 9 latach — grupy VI, wreszcie po następnych 12 latach — grupy V.

Art. 32. Nauczyciele szkół ćwiczeń i preparand, nie posiadający kwalifikacyj, o których mowa w art. 31, nauczyciele rysunku, pracy ręcznej, śpiewu, muzyki i gimnastyki *), nie mający matury gimnazjalnej lub seminarjalnej i ukończonych conajmniej dwuletnich specjalnych kursów zawodowych, oraz nauczyciele, mający ukończony Państwowy Instytut Nauczycielski, jeżeli nie nabyli praw, wynikających z art. 31, otrzymują przy mianowaniu uposażenie szczebla b) grupy IX, po sześciu latach — uposażenie grupy VIII, po dalszych dziewięciu latach — grupy VII, wreszcie po następnych dziewięciu — grupy VI.

Art. 33. Nauczyciel, nie posiadający przepisanych kwalifikacyj *), otrzymuje uposażenie szczebla b) grupy IX i posuwa się tylko w obrębie tej grupy stosownie do przepisów art. 6.

Art. 34. Określone w art. 31, 32 i 33 uposażenie odnosi się do maksymalnej ilości godzin nauczania tygodniowo, która wynosi:

a) 27 godzin nauczania tygodniowo w I kategorji przedmiotów, obejmującej kaligrafję, rysunek, pracę ręczną, muzykę, śpiew i gimnastykę; do tej liczby godzin obowiązany jest także nauczyciel szkoły ćwiczeń i preparand;

b) 23 godziny nauczania tygodniowo w II kategorji przedmiotów, obejmującej: religję, historję, geografję *), higjenę i propedeutykę filozofji;

c) 21 godzin nauczania tygodniowo w III kategorji przedmiotów, obejmującej: języki, matematykę, fizykę, chemję, przyrodę i pedagogję *).

Oznaczona w ustępie pierwszym maksymalna ilość godzin nauczania tygodniowo wynosi w każdej kategorji przedmiotów:

a) o jedną godzinę mniej dla nauczycieli, mających więcej niż 15, a mniej niż 20 policzalnych lat pracy nauczycielskiej;

b) o dwie godziny mniej dla nauczycieli, mających więcej niż 20, a mniej niż 25 policzalnych lat pracy nauczycielskiej;

c) o trzy godziny mniej dla nauczycieli, mających ponad 25 lat policzalnych pracy nauczycielskiej.

Zniżka powyższa obowiązuje każdorazowo na początku najbliższego roku szkolnego.

Art. 35. Uchylony.

Art. 36. W razie potrzeby nauczyciel jest obowiązany udzielać lekcyj oraz spełniać czynności administracyjne lub opiekuńcze, wymienione w art. 35, jako równoważne pewnej ilości lekcyj w wymiarze łącznym wyższym, niż w art. 34, nie przekraczającym jednak 125% ilości godzin, przewidzianej w art. 34 dla każdej kategorji przedmiotów. W takich wypadkach za wykraczającą ponad normę art. 34 ilość tygodniową lekcyj przysługuje nauczycielowi dodatkowe wynagrodzenie**), które wynosi rocznie za godzinę tygodniowo 225 mnożnych dla wszystkich kategoryj przedmiotów nauczania.

Zastępstwa, trwające dłużej niż dwa tygodnie, są płatne według tych samych norm, co godziny nadliczbowe.

---

*) por. instrukcję, zamieszczoną w Dzienniku Urz. Min. W. R. i O. P. z 1924 r. Nr. 3 (125) poz. 27 oraz z 1926 r. Nr. 13 (175) poz. 166.

**) por. instrukcję, zamieszczoną w Dzienniku Urz. Min. W. R. i O. P. z 1924 r. Nr. 3 (125) poz. 27 i Nr. 8 (130) poz. 73 oraz rozp. z 1926 r. Nr. 13 (175) poz. 166.

Art. 37. Dyrektor szkoły średniej i seminarjum nauczycielskiego i ochroniarskiego otrzymuje uposażenie, określone w art. 31, przysługujące mu jako nauczycielowi z tytułu jego służby, zarówno w charakterze nauczyciela, jak i dyrektora. Do liczby punktów, należnych mu z powyższego tytułu, dolicza się 225 punktów miesięcznie.

Za każdy oddział równoległy *) dyrektor otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 10 mnożnych miesięcznie.

Jeżeli wymiar nauczycielskich lub równorzędnych zajęć dyrektora szkoły średniej, seminarjum nauczycielskiego oraz kierownika wyższego kursu nauczycielskiego przekracza 6 godzin, a dyrektora seminarjum dla ochroniarek 12 godzin — otrzymuje dyrektor (kierownik) za te zajęcia osobne wynagrodzenie *).

Kierownik szkoły ćwiczeń, oprócz uposażenia, przysługującego mu z tytułu jego służby nauczycielskiej, otrzymuje za administrację i kierownictwo takie wynagrodzenie, jakie pobiera kierownik szkoły powszechnej odpowiedniego stopnia organizacyjnego (art. 47).

Kierownik preparandy za administrację i kierownictwo otrzymuje wynagrodzenie, jak kierownik 3 i 4-klasowej szkoły powszechnej (art. 47).

Dyrektor lub kierownik szkoły, przy której jest internat, otrzymuje wynagrodzenie dodatkowe w wysokości 30 mnożnych miesięcznie.

Art. 38. Nauczyciel, powołany do pracy instruktorskiej (udzielania instrukcji pedagogicznej nauczycielom), otrzymuje na czas spełnienia tej pracy zniżkę obowiązującej liczby godzin nauczania do godzin 6 oraz dodatek do uposażenia, przysługującego mu jako nauczycielowi, w wysokości 112½ mnożnych miesięcznie.

Art. 39. Nauczyciel wyższych kursów nauczycielskich otrzymuje uposażenie, jak nauczyciel przedmiotów zawodowych kategorji IV w państwowych szkołach zawodowych (art. 50 ust. 3).

Przedmioty nauczania na wyższych kursach nauczycielskich uważa się za przedmioty IV kategorji i jako do takich stosuje się do nich postanowienia punktu d) art. 51 i art. 53.

Kierownik wyższych kursów nauczycielskich otrzymuje uposażenie, jak dyrektor seminarjum dla nauczycieli szkół zawodowych (art. 54).

Pobory dyrektora i nauczycieli Państwowego Instytutu Nauczycielskiego i innych zakładów naukowych, nie objętych niniejszą ustawą, ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Rozdział 3.

Nauczyciele publicznych szkół powszechnych, inspektorzy szkolni i zastępcy inspektorów szkolnych.

Art. 40. Nauczyciel, posiadający przepisane kwalifikacje **), otrzymuje przy mianowaniu uposażenie grupy X szczebla b), po 6 latach pracy — grupy IX, po dalszych 9 latach — grupy VIII, a po następnych 9 latach — grupy VII.

Art. 41. Nauczyciel, nie posiadający przepisanych kwalifikacyj, otrzymuje uposażenie grupy XI i posuwa się tylko w obrębie tej grupy, a to stosownie do przepisów art. 6.

Art. 42. Nauczycielom nie wykwalifikowanym, posiadającym conajmniej trzechletnią praktykę nauczycielską, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może przyznać wynagrodzenie nauczycieli, posiadających przepisane kwalifikacje **).

Art. 43. Nauczyciel, który obok przepisanych dla nauczycieli szkół powszechnych kwalifikacyj zawodowych **) posiada studja wyższe, zakończone przepisanemi egzaminami, otrzymuje uposażenie, określone w artykule 31.

Nauczyciel, mający ukończony Państwowy Instytut Nauczycielski, otrzymuje uposażenie, określone w art. 32.

Art. 44. Kierownicy szkół, kierownicy i samoistni nauczyciele szkół jednoklasowych otrzymują od gminy możliwie 2 morgi ornego gruntu w jednej połaci, o ile możności przy budynku szkolnym, jednak nie dalej niż w odległości półtora kilometra od szkoły.

Ustawa niniejsza nie znosi świadczeń na rzecz nauczycieli, wynikających z fundacyj i umów, legalnie dotąd obowiązujących.

---

*) por. instrukcję, zamieszczoną w Dzienniku Urz. Min. W. R. i O. P. z 1924 r. Nr. 3 (125) poz. 27 i Nr. 8 (130) poz. 73 oraz rozp. z 1926 r. Nr. 13 (175) poz. 166.

**) por. wyjaśnienia okólnika, zamieszczonego w Dzienniku Urz. Min. W. R. i O. P. z 1924 r. Nr. 1 (123) poz. 5 oraz Nr. 6 (128) poz. 56 z tegoż roku, a nadto Nr. 4 (149) poz. 42 z 1925 r. i Nr. 5 (147) poz. 54 z tegoż roku.

Art. 45. Nauczyciel, posiadający obok normalnych przepisanych kwalifikacyj specjalny egzamin zawodowy, określony przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, otrzymuje osobny dodatek *) w wysokości 30 mnożnych miesięcznie.

Art. 46. Nauczyciel publicznych szkół powszechnych obowiązany jest za stałe uposażenie udzielać nauki w wymiarze 30 godzin tygodniowo.

Za każdą udzielaną z polecenia władzy przełożonej godzinę nauki ponad powyższą normę *) nauczyciel pobiera 150 mnożnych za godzinę tygodniowo w stosunku rocznym, jeżeli nauka ponad normę trwa przynajmniej jeden miesiąc.

Art. 47 **). Do liczby punktów, należnych z tytułu służby nauczycielskiej i kierowniczej, dolicza się kierownikowi szkoły:

2 klasowej	......	10 punktów miesięcznie
3 i 4 „	......	30 „ „
5 i 6 „	......	40 „ „
7 „	......	60 „ „

Za administrację szkoły otrzymują dodatek: nauczyciel szkoły jednoklasowej i kierownik szkoły dwuklasowej po 5 mnożnych miesięcznie; kierownicy szkół 3 i 4 klasowych po 15 mnożnych; 5 i 6 klasowych po 20 mnożnych; kierownik szkoły 7 klasowej — 30 mnożnych miesięcznie.

Za każdy oddział równoległy ***) kierownik szkoły otrzymuje 5 mnożnych miesięcznie.

Art. 48. Inspektor szkolny ***), posiadający studja wyższe, zakończone przepisanemi egzaminami, otrzymuje uposażenie, jak dyrektor szkoły średniej ogólnokształcącej (art. 37 ust. 1).

Zastępca inspektora szkolnego, posiadający studja wyższe, zakończone przepisanemi egzaminami, otrzymuje uposażenie, określone w art. 31, zależnie od liczby lat pracy w charakterze nauczyciela i zastępcy inspektora szkolnego; nadto do liczby punktów, należnych mu z tytułu powyższego, dolicza się sto punktów miesięcznie.

Art. 49. Inspektor szkolny i zastępca inspektora szkolnego ***), nie posiadający studjów wyższych, zakończonych przepisanemi egzaminami, otrzymują uposażenie, określone w artykule 32, zależnie od liczby lat pracy w charakterze nauczyciela i inspektora, względnie zastępcy inspektora szkolnego.

Nadto do liczby punktów, należnych im z powyższego tytułu, dolicza się inspektorowi szkolnemu — 225 punktów, zastępcy inspektora szkolnego — 100 punktów miesięcznie.

Rozdział 4.

Nauczyciele, dyrektorzy i instruktorzy państwowych szkół zawodowych oraz seminarjów dla nauczycieli szkół zawodowych.

Art. 50 ***). Nauczyciel przedmiotów ogólnokształcących i pomocniczych kategorji I, II i III (art. 51), posiadający kwalifikacje, przepisane dla nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących, otrzymuje uposażenie takie, jak ci nauczyciele (art. 31, 32 i 33).

Nauczyciel przedmiotów ogólnokształcących i pomocniczych, nie posiadający kwalifikacyj, przepisanych dla nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących, otrzymuje uposażenie takie, jak nauczyciel publicznych szkół powszechnych (art. 40, 41 i 42) z dodatkiem 12½ mnożnych miesięcznie.

Nauczyciel przedmiotów zawodowych kategorji IV (art. 51), posiadający świadectwo ukończenia akademickiej szkoły zawodowej, oraz conajmniej dwuletnią praktykę zawodową, otrzymuje uposażenie takie, jak nauczyciel szkół średnich ogólnokształcących (art. 31) z dodatkiem od 50 do 100 mnożnych miesięcznie, zależnie od decyzji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Nauczyciel przedmiotów zawodowych kategorji IV (art. 51), posiadający świadectwo ukończenia specjalnej szkoły zawodowej o poziomie więcej niż średnim, uzna-

---

*) por. wyjaśnienia okólnika, zamieszczonego w Dzienniku Urz. Min. W. R. i O. P. z 1924 r. Nr. 1 (123) poz. 5 oraz Nr. 6 (128) poz. 56 z tegoż roku, a nadto Nr. 4 (146) poz. 42 z 1925 r. i Nr. 5 (147) poz. 54 z tegoż roku.

**) Do art. 47 por. rozporządzenie, zamieszczone w Dzienniku Urz. Min. W. R. i O. P. z 1925 r. Nr. 3 (145) poz. 32.

***) por. wyjaśnienia okólnika, zamieszczonego w Dzienniku Urz. Min. W. R. i O. P. z 1924 r. Nr. 1 (123) poz. 5, a do art. 50 Nr. 8 (130) poz. 74 oraz Nr. 8 (130) poz. 75 z tegoż roku.

nej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za wystarczającą, oraz conajmniej trzyletnią praktykę zawodową, otrzymuje uposażenie takie, jak nauczyciel szkół średnich ogólnokształcących (art. 31), z dodatkiem od 30 do 75 mnożnych miesięcznie, zależnie od decyzji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Nauczyciel przedmiotów zawodowych, posiadający kwalifikacje, określone w ustępach 3 i 4, bez praktyki zawodowej, względnie posiadający świadectwo ukończenia średniej szkoły zawodowej oraz praktykę zawodową, uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za wystarczającą, otrzymuje uposażenie takie, jak nauczyciel szkół średnich ogólnokształcących (art. 31).

Nauczyciel przedmiotów zawodowych, nie posiadający kwalifikacyj, określonych w ustępie 5, uważany jest za instruktora (art. 55).

Art. 51 *). Unormowane w artykule 50 uposażenie odnosi się do maksymalnej ilości godzin nauczania tygodniowo, która wynosi:

a) 27 godzin nauczania tygodniowo w I kategorji przedmiotów, obejmującej: kaligrafję, pisanie na maszynie, rysunek odręczny elementarny, rzeźbę elementarną, pracę ręczną, udzielaną przez nauczycieli, muzykę, śpiew i gimnastykę.

b) 23 godzin nauczania tygodniowo w II kategorji przedmiotów, obejmującej: religję, historję, geografję ogólną i higjenę ogólną;

c) 21 godzin nauczania tygodniowo w III kategorji przedmiotów, obejmującej: naukę ogólną języków, prawoznawstwo ogólne, pedagogję, matematykę, z wyjątkiem matematyki wyższej, geometrję wykreślną, fizykę, chemję ogólną, przyrodę ogólną, ćwiczenia w pracowniach: fizycznej, chemicznej ogólnej i przyrodniczej ogólnej, stenografję, rysunek zawodowy w szkołach rzemieślniczo - przemysłowych, rysunek techniczny elementarny w szkołach technicznych, rysunek zawodowy artystyczny i rzeźbę zawodową, oraz wszystkie przedmioty w szkołach dokształcających;

d) 18 godzin nauczania tygodniowo w IV kategorji przedmiotów, obejmującej: naukę języków w zastosowaniu do zawodów, matematykę wyższą, przedmioty zawodowe specjalne i ćwiczenia z tych przedmiotów, oraz te przedmioty i ćwiczenia z zakresu projektowania w szkołach przemysłu artystycznego, które Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do tej kategorji przedmiotów zaliczy.

Oznaczona w ustępie pierwszym maksymalna ilość godzin nauczania tygodniowo wynosi w każdej kategorji przedmjotów:

a) o jedną godzinę mniej dla nauczycieli, mającyh więcej niż 15, a mniej niż 20 policzalnych lat pracy nauczycielskiej;

b) o dwie godziny mniej dla nauczycieli, mających więcej niż 20, a mniej niż 25 policzalnych lat pracy nauczycielskiej;

c) o trzy godziny mniej dla nauczycieli, mających ponad 25 lat policzalnych pracy nauczycielskiej.

Zniżka powyższa obowiązuje każdorazowo na początku najbliższego roku szkolnego.

Art. 52 *).

Art. 53 **). Odnośnie do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe **) obowiązują postanowienia art. 36 z tem uzupełnieniem, iż wynagrodzenie roczne za 1 godzinę tygodniowo dla wszystkich kategoryj przedmiotów nauczania wynosi 300 mnożnych.

Art. 54 **). Dyrektor państwowej szkoły zawodowej, względnie seminarjum zawodowego, otrzymuje uposażenie, określone w art. 50, przysługujące mu jako nauczycielowi z tytułu jego służby zarówno w charakterze nauczyciela, jak dyrektora. Do liczby punktów, należnych z powyższego tytułu, dodaje się dyrektorowi 225 punktów miesięcznie.

Dyrektor obowiązany jest za wynagrodzenie etatowe do pełnienia czynności dyrektora i udzielania najwyżej trzech lekcyj tygodniowo, zależnie od decyzji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Za lekcje i ćwiczenia ponad tę normę otrzymuje dyrektor wynagrodzenie według art. 53.

Za każdy oddział równoległy dyrektor otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 10 mnożnych miesięcznie.

---

*) por. rozporządzenie, zamieszczone w Dzienniku Urz. Min. W. R. i O. P. z 1924 r. Nr. 8 (130) poz. 73 oraz do art. 51 i 52 Nr. 8 (130) poz. 74, a nadto do art. 51 rozp. z 1926 r. Nr. 13 (175) poz. 166.

**) por. rozporządzenie, zamieszczone w Dzienniku Urz. Min. W. R. i O. P. z 1924 r. Nr. 8 (130) poz. 73 oraz do art. 53 i 54 Nr. 8 (130) poz. 74, a nadto do art. 53 rozp. z 1926 r. Nr. 13 (175) poz. 166.

W wielowydziałowych średnich szkołach zawodowych, z wyjątkiem szkół zawodowych żeńskich i przemysłu artystycznego, dyrektor otrzymuje za administrację każdego, z wyłączeniem pierwszego, wydziału osobne wynagrodzenie w wysokości 45 mnożnych miesięcznie. Takiż dodatek otrzymuje dyrektor szkoły mieszanej za administrowanie odrębnemi pod względem organizacyjnym zakładami szkolnemi, połączonemi administracyjnie ze szkołą główną.

Dyrektor państwowej szkoły zawodowej, przy której jest internat, otrzymuje wynagrodzenie dodatkowe w wysokości 30 mnożnych miesięcznie.

Instruktor, pełniący obowiązki kierownika niższej szkoły zawodowej, otrzymuje dodatek w wysokości 60 mnożnych miesięcznie.

Kierownik szkoły dokształcającej, pełniący te obowiązki ubocznie, otrzymuje za kierownictwo 1 do 4 klas (oddziałów) wynagrodzenie, równe wynagrodzeniu nauczyciela za lekcje kategorji III, a mianowicie za 2/3 tej liczby lekcyj, ile godzin tygodniowo trwa nauka w danej szkole. Za kierownictwo każdej klasy powyżej czterech otrzymuje dodatek, jak za 1 godzinę lekcji tygodniowo kategorji III.

Art. 55. Instruktor *), posiadający świadectwo ukończenia niższej szkoły zawodowej, względnie innej, uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za wystarczającą, oraz conajmniej sześcioletnią praktykę zawodową, otrzymuje uposażenie IX grupy.

Instruktor, nie posiadający kwalifikacyj, wymienionych w ustępie I, oraz pomocnik instruktora otrzymuje uposażenie grupy XI szczebla b, zaś po sześciu latach przechodzi do grupy X.

Uposażenie, określone w ustępach 1 i 2, odnosi się do zatrudnienia przez 36 całkowitych godzin tygodniowo.

Godziny nadliczbowe liczy się instruktorom jako godziny lekcyj kategoryj I (art. 53).

Art. 56. Dyrektorowi lub nauczycielowi przedmiotów zawodowych, będącemu wybitnym specjalistą, oraz instruktorowi w wyjątkowych wypadkach Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu może przyznać dodatek osobisty *).

Postanowienia art. 38 niniejszej ustawy mają analogiczne zastosowanie w dziale o szkolnictwie zawodowem.

Rozdział 5.

Nauczyciele, dyrektorzy, kierownicy i instruktorzy szkół specjalnych, ogólnokształcących i zawodowych, dla dzieci głuchoniemych, ociemniałych i psychicznie anormalnych.

Art. 57. Nauczyciel, posiadający przepisane kwalifikacje dla szkół specjalnych, otrzymuje uposażenie według art. 32.

Nauczyciel, który obok przepisanych kwalifikacyj nauczycielskich dla szkół specjalnych posiada studja wyższe, zakończone przepisanemi egzaminami, otrzymuje uposażenie, określone w art. 31, a nadto dodatek w wysokości 60 mnożnych miesięcznie.

Nauczyciele i kierownicy oddziałów lub szkół pomocniczych przy szkołach powszechnych otrzymują uposażenie, należne nauczycielom i kierownikom szkół powszechnych (art. 40, 41, 42, 43 i 47), oraz dodatek w wysokości 30 mnożnych.

Art. 58. Określone w art. 57 uposażenie odnosi się do maksymalnej ilości 29 godzin pracy tygodniowo.

Art. 59. W razie potrzeby nauczyciel obowiązany jest udzielać lekcyj oraz spełniać czynności administracyjne *) lub wychowawcze, jako równoważne pewnej ilości godzin w łącznym wymiarze wyższym niż w art. 58, nie przekraczającym jednak 125% ilości godzin, przewidzianej w artykule 58.

Zajęcia dodatkowe zalicza się według zasad art. 35.

Art. 60. Za wykraczającą ponad normę art. 58 ilość godzin pracy tygodniowo przysługuje nauczycielowi dodatkowe wynagrodzenie *), które wynosi rocznie za godzinę tygodniowo 150 mnożnych.

Według tych samych norm, co godziny nadliczbowe, oblicza się wynagrodzenie nauczycieli nieetatowych i zastępstwa, trwające dłużej niż dwa tygodnie.

---

*) por. rozporządzenie, zamieszczone w Dzienniku Urz. Min. W. R. i O. P. z 1924 r. Nr. 8 (130) poz. 73 oraz do art. 60 rozp. z 1926 r. Nr. 13 (175) poz. 166.

Art. 61. Nauczyciele zawodowi (instruktorowie), zatrudnieni w szkołach specjalnych, otrzymują uposażenie według norm, przyjętych w szkołach zawodowych (art. 55) oraz dodatek za pracę w szkołach specjalnych w wysokości 12½ mnożnych miesięcznie dla instruktora z niższą kwalifikacją i 20 mnożnych — z pełną kwalifikacją.

Art. 62. Dyrektor, względnie kierownik, szkoły specjalnej otrzymuje uposażenie, określone w art. 57, przysługujące mu jako nauczycielowi z tytułu jego służby, zarówno w charakterze nauczyciela, jak kierownika. Do liczby punktów, należnych mu z tego tytułu, dolicza się 225 punktów miesięcznie.

Za każdy oddział równoległy dyrektor, względnie kierownik, szkoły specjalnej otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 7½ mnożnych miesięcznie.

Dyrektor, względnie kierownik, szkoły specjalenj, przy której jest internat, otrzymuje wynagrodzenie dodatkowe w wysokości 30 mnożnych miesięcznie.

Rozdział 6.

Wychowawczynie i kierowniczki ochronek.

Art. 63. Wychowawczyni ochronki, posiadająca przepisane kwalifikacje, otrzymuje przy mianowaniu uposażenie grupy XI, po przesłużeniu 9 lat — grupy X, a po dalszych 9 latach służby — grupy IX.

Wychowawczyni, posiadająca obok kwalifikacyj, przepisanych dla ochronek, kwalifikacje nauczyciela szkół powszechnych, otrzymuje uposażenie, określone w art. 40.

Art. 64. Kierowniczka ochronki o dwu lub więcej siłach wykładowych, oprócz uposażenia, przysługującego jej z tytułu pełnienia obowiązków wychowawczych (art. 63), otrzymuje nadto 5 punktów miesięcznie za kierownictwo i 5 mnożnych miesięcznie za administrację.

Rozdział 7.

Wizytatorzy szkół.

Art. 65. Wizytator szkół otrzymuje uposażenie V-ej grupy.

Dział G.

Wojskowi.

Art. 66—97 (opuszczono).

CZĘŚĆ III.

Postanowienia przejściowe.

Art. 98. Przy pierwszem zaliczeniu po wejściu w życie ustawy niniejszej funkcjonarjuszów i wojskowych zawodowych do poszczególnych grup i szczebli uposażeń rozstrzyga co do grupy ostatnio posiadany stopień służbowy (wojskowy), lub stopień płacy; co do szczebla uposażenia rozstrzyga zaliczony normalnie do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej do wysługi lat czas służby państwowej lub samorządowej w państwach obcych i czas pracy zawodowej oraz czas służby państwowej polskiej. Czas służby państwowej polskiej w ostatnio posiadanym stopniu zalicza się w całości z uwzględnieniem postanowień art. 99 niniejszej ustawy, zaś czas poprzedni w stosunku 6 miesięcy za każde pełne trzechlecie. Okresu czasu poniżej 3 lat nie uwzględnia się. Wojskowym zawodowym zaliczyć należy wysługę lat analogicznie.

Art. 99. Przy pierwszem zaliczeniu ustala się termin posunięcia do następnego szczebla w ten sposób, że jako termin, od którego zaczyna się liczyć trzechlecie, przyjmuje się dla funkcjonarjuszów i wojskowych, mianowanych (awansowanych) w okresie półrocznym od 1 stycznia do 30 czerwca — data 1 stycznia; dla mianowanych (awansowanych) zaś w czasie od 1 lipca do 31 grudnia — data 1 lipca.

Art. 100. Wszyscy urzędnicy i państwowi funkcjonarjusze niżsi oraz pracownicy poczt, telegrafów i telefonów, pobierający dotychczas uposażenie według ustawy z dnia 13 lipca 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429), otrzymują przewidziane w ustawie niniejszej uposażenie, a mianowicie: a) urzędnicy — tej grupy, która cyfrowo odpowiada posiadanemu przez nich stopniowi służbowemu, b) państwowi funkcjonarjusze niżsi:

1 stopnia płacy	— XVI grupy uposażenia,		
3 „	— XV „ „		
2 „	— XVI „ „	szczebel b,	
4 „	— XV „ „	szczebel b,	
5 „	— XIV „ „	szczebel b,	
6 „	— XIII „ „		
7 „	— XII „ „		
9 „	— X „ „		
8 „	— XI „ „		

Urzędnicy, którzy otrzymywali płacę zasadniczą w kwocie 2,350 marek miesięcznie, odpowiadającą Vb kategorji płac, od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy otrzymują uposażenie VI grupy szczebel c. przy zastosowaniu przepisów, zawartych w art. 98 i 99.

Urzędnicy i oficerowie, którzy wykażą, iż ukończyli studja wyższe na jednym z wydziałów uniwersytetu lub równorzędnego zakładu naukowego, zakończone przepisanemi egzaminami, otrzymują przy pierwszem zaliczeniu po wejściu w życie ustawy niniejszej uposażenie o jeden szczebel wyższe od tego, jakieby im przysługiwało na podstawie art. 98.

Art. 101—104 (opuszczono).

Art. 105. Przy wyznaczaniu uposażenia profesorom szkół akademickich obowiązują postanowienia art. 98, 99 i 100 ustęp 1 i 2.

Profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni szkół akademickich otrzymują osobny dodatek naukowy w wysokości 175 mnożnych. Ponadto może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu przyznać także adjunktom i asystentom starszym, którzy już wykazali się pewnym dorobkiem naukowym, osobisty dodatek naukowy, wynoszący 35 mnożnych miesięcznie.

Dodatki te ulegać będą stopniowej redukcji równocześnie i równomiernie z dodatkiem regulacyjnym (art. 3).

Rada Ministrów władna jest zastosować postanowienia ustępu 2 i 3 niniejszego artykułu do tych funkcjonarjuszów państwowych instytutów naukowo-badawczych, geologicznego, meteorologicznego, rolniczego w Puławach i rolniczego w Bydgoszczy, od których w myśl statutu odnośnych zakładów wymaga się kwalifikacyj profesorów szkół akademickich.

Rada Ministrów władna jest dalej zastosować do profesorów naukowych zakładów teologicznych w Tarnowie, w Przemyślu i Stanisławowie poszczególne przepisy art. 31 do 36 niniejszej ustawy, a o ile chodzi o profesorów habilitowanych na uniwersytecie — poszczególne postanowienia art. 25 do 30 niniejszej ustawy.

Art. 106. Przy wyznaczaniu uposażenia nauczycielom wszelkiego rodzaju szkół państwowych, z wyjątkiem akademickich, ustala się termin, od którego nauczycielowi zaczynają się liczyć trzechlecia, w trybie, przewidzianym w art. 99.

Przytem przy pierwszem zaliczeniu nauczycieli czynnych w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się zasady następujące:

a) nauczycielom, o których mowa w art. 31, przyznaje się uposażenie, tym artykułem określone; o grupie i szczeblu decyduje ilość zaliczonych trzechleci;

b) nauczycielom, o których mowa w art. 32 przyznaje się uposażenie, jak pod punktem a) niniejszego artykułu, z tem jednak ograniczeniem, iż nie przechodzą nigdy do grupy V uposażenia, natomiast wyczerpują z biegiem lat szczeble grupy VI;

c) nauczycielom, o których mowa w art. 33, przyznaje się uposażenie pierwszego szczebla tej grupy, która cyfrowo odpowiada kategorji dodatku drożyźnianego, jaka przysługuje im na mocy art. 3 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 433) w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy; nauczycielom tym przysługuje prawo posuwania się tylko w obrębie tej grupy, stosownie do przepisów art. 6;

d) o grupie i szczeblu uposażenia posiadających przepisane kwalifikacje nauczycieli publicznych szkół powszechnych (art. 40) rozstrzyga ilość zaliczonych trzechleci;

e) nauczycielom, którzy zdali egzamin rektorski według przepisów ustaw, które obowiązywały w b. dzielnicy pruskiej przyznaje się uposażenie według art. 32;

f) niewykwalifikowanym nauczycielom publicznych szkół powszechnych, otrzymującym dotychczas uposażenie według zasad art. 3 i 20 ustawy z dnia 13-go lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 434), przyznaje się uposażenie grupy, odpowiadającej cyfrowo stopniowi służbowemu, podług którego mają wymierzoną płacę zasadniczą na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 1920 r.: nauczy-

ciele ci posuwają się tylko w obrębie przyznanej powyżej grupy, przyczem za początkowy termin, od którego liczy się czas posunięć w szczeblach, bierze się datę 1 lipca 1920 r. dla będących w służbie przynajmniej od 1 lipca 1920 r., dla przyjętych zaś na służbę po tym terminie — datę nominacji;

g) inspektorom szkolnym i zastępcom inspektorów szkolnych, o których mowa w art. 48 niniejszej ustawy, przyznaje się uposażenie, artykułem tym określone; o grupie i szczeblu decyduje ilość zaliczonych trzechleci;

h) inspektorom szkolnym i zastępcom inspektorów szkolnych, o których mowa w art. 49, przyznaje się uposażenie jak pod punktem g) niniejszego artykułu, z tem jednak ograniczeniem, iż nie przechodzą nigdy do grupy V uposażenia, natomiast z biegiem lat wyczerpują szczeble grupy VI;

i) nauczycielom, o których mowa w rozdziale 4, przyznaje się uposażenia, według zasad punktów a), b) i c) lub d) i e) niniejszego artykułu zależnie od tego, czy art. 60 niniejszej ustawy przyznaje im uposażenie nauczycieli szkół średnich, czy powszechnych:

j) nauczycielom szkół specjalnych, wymienionym w ustępach 1 i 2 art. 57 niniejszej ustawy, przyznaje się uposażenie według punktu a) lub b), wymienionym zaś w ustępie 3 art. 57 — według zasad punktów d) i f) niniejszego artykułu.

Art. 107. Przy mianowaniu nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zalicza się w ilości najwyżej 21 lat ich poprzedniej służby nauczycielskiej w państwowej austrjackiej, niemieckiej lub rosyjskiej szkole na ziemiach polskich, oraz czas, poświęcony w wymiarze najmniej 14 godzin tygodniowo pracy nauczycielskiej w prywatnej szkole polskiej, z tem jednak ograniczeniem, że nie będzie policzony okres czasu od dnia 1-go lipca 1920 r. do dnia objęcia stanowiska w szkolnictwie państwowem w Państwie Polskiem tym nauczycielom, którzy do dnia 1 stycznia 1921 r. nie oddali się w piśmiennej deklaracji do dyspozycji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. O ile jednak ci nauczyciele wykażą, że ważne okoliczności uniemożliwiły im złożenie tej deklaracji w oznaczonym wyżej terminie, będzie mógł Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przyjąć deklarację, złożoną w terminie późniejszym.

Gdy nauczyciel, który wspomnianą deklarację złożył, wskutek przyjęcia nadanej mu posady państwowej będzie musiał wbrew swemu życzeniu przenieść się do innej miejscowości, przysługuje mu zwrot kosztów przeniesienia według przepisów dla funkcjonarjuszów państwowych.

O uznaniu prywatnej instytucji, w której nauczyciel uczył, za prywatną polską szkołę średnią, jak również o uznaniu za wystarczające złożonych dowodów służby nauczycielskiej rozstrzyga Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Decyzję co do zaliczenia lat służby spędzonej w innej kategorji szkół lub przy mniejszym wymiarze godzin, niż wyżej określono, względnie w innym zawodzie, oraz służby, spędzonej w szkolnictwie państw obcych (z wyłączeniem wypadków, przewidzianych ustępem 1 niniejszego artykułu), zastrzega się Radzie Ministrów.

Art. 108. Przy mianowaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy władze szkolne drugiej instancji będą mogły zaliczyć im czas służby w szkołach państwowych państw obcych lub czas pracy zawodowej, dającej kwalifikacje i doświadczenie, uzdalniające ich do służby nauczycielskiej w szkolnictwie powszechnem, o ile wykażą, że zaszły ważne okoliczności, które uniemożliwiły im wcześniejsze wstąpienie do służby w publicznem szkolnictwie w Państwie Polskiem, lub też, o ile pracowali i pracują w fabrycznych szkołach powszechnych na terenie b. Królestwa Kongresowego, zastępujących szkoły państwowe, a w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy oddadzą się do rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Zaliczyć im można z poprzedniej służby obcej lub pracy zawodowej najwyżej lat 20.

Art. 109. Przy mianowaniu nauczycieli szkół zawodowych, seminarjów dla nauczycieli szkół zawodowych, lub nauczycieli szkół specjalnych po wejściu w życie niniejszej ustawy Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub upoważniona przez niego władza szkolna II instancji będą zaliczały czas poprzedniej służby lub pracy zawodowej według zasad artykułu 107 lub artykułu 108 zależnie od tego, czy dany nauczyciel należy do kategorji nauczycieli, których uposażenie normuje się według stawek dla nauczycieli szkół średnich, czy też powszechnych.

Art. 110. Przy pierwszem zaliczeniu wizytatorów do poszczególnych szczebli czas służby państwowej polskiej na stanowisku wizytatora uwzględnia się w całości, z uwzględnieniem postanowień artykułów 98 i 99.

Art. 111—114 (o p u s z c z o n o).

Art. 115. Wszyscy funkcjonarjusze państwowi, pobierający na Śląsku Górnym uposażenie według ustaw niemieckich, względnie pruskich, otrzymują przewidziane w ustawie niniejszej uposażenie, przyczem:

Specjalna kategorja B^2 i B^3 odpowiada IV grupie uposażenia.

I	grupa niem.	odpowiada	XV	grupie uposażenia	
II	„ „	„	XIV	„ „	szczebel b.
III	„ „	„	XIII	„ „	
IV	„ „	„	XII	„ „	
V	„ „	„	XI	„ „	
VI	„ „	„	X	„ „	
VII	„ „	„	IX	„ „	
VIII	„ „	„	IX	„ „	szczebel b.
IX	„ „	„	VIII	„ „	
X	„ „	„	VIII	„ „	szczebel b.
XI	„ „	„	VII	„ „	
XII	„ „	„	VI	„ „	
XIII	„ oraz spec.	kateg. B^1	V	„ „	

Przy ustalaniu szczebla uposażenia dla funkcjonarjuszów, o których mowa w niniejszym artykule, a którzy przed objęciem górnośląskiej części województwa śląskiego przez Państwo Polskie nie pozostawali w służbie państwowej polskiej, przyjmuje się za podstawę czas miarodajny do osiągnięcia obecnie posiadanego szczebla w dotychczasowej niemieckiej grupie uposażenia przy zastosowaniu okresów dwuletnich. Czas ten należy podzielić przez 3, osiągnięty zaś iloraz, zwiększony o 1, oznacza szczebel, który w danej grupie uposażenia, unormowanego niniejszą ustawą, należy przyznać funkcjonarjuszowi. Resztę okresu służby, pozostającą przy tem obliczeniu, uwzględnia się przy posunięciu do następnego szczebla według postanowień art. 99 niniejszej ustawy. Dla innych funkcjonarjuszów, do których przepis niniejszego artykułu się odnosi, szczebel, jak również termin posunięcia do następnego szczebla ustala się w trybie, przewidzianym w artykułach 98 i 99.

Art. 116 (o p u s z c z o n o).

Art. 117. Rozporządzenie Rady Ministrów unormuje sprawę uposażenia podczas urlopu, o ile nie zostały unormowane ustawą z dnia 17 lutego 1922 roku o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), a względnie ustawą z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 256).

Art. 118. Jeżeli po wejściu w życie ustawy niniejszej okaże się, że poszczególni funkcjonarjusze lub wojskowi mieliby otrzymać uposażenie niższe od pobieranego dotychczas, otrzymują oni dodatek wyrównawczy do wysokości uposażenia ostatnio pobieranego, przeliczony na odpowiednią ilość punktów.

Dodatek ten przysługiwać będzie tak długo, dopóki dany funkcjonarjusz lub wojskowy, wskutek podwyższenia się jego uposażenia w drodze awansu lub posunięcia do następnego szczebla pracy, nie osiągnie wysokości uposażenia, pobieranego ostatnio.

Art. 119 (o p u s z c z o n o).

Art. 120 (o p u s z c z o n o).

57

WYJAŚNIENIA

w sprawie podatku dochodowego od uposażeń i wynagrodzeń dodatkowych.

Od dłuższego czasu Kuratorjum otrzymuje podania nauczycieli z reklamacjami, dotyczącemi wymiaru podatku dochodowego od uposażeń i wynagrodzeń dodatkowych za godziny nadliczbowe.

Wobec tego, że podania te cechuje nieznajomość ustawy o państwowym podatku dochodowym (w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 30.IV. 1925 r., a ogłoszonem w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 58 z roku 1925 pod poz. 411) oraz z uwagi na to, że nauczyciele nie zawsze mają możność dokładnego zapoznania się z treścią rozporządzeń wykonawczych do rzeczonej ustawy, wydawanych w formie okólników, Kuratorjum podaje niżej kilka wska-

zówek niezbędnych dla osób, pobierających uposażenie ze Skarbu Państwa.

I. Pojęcie dochodu.

W rozumieniu art. 20 ustawy o podatku dochodowym pod miano dochodu w ścisłem tego słowa znaczeniu podpadają: uposażenie zasadnicze, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, jednorazowe bezzwrotne zapomogi oraz nagrody pieniężne obliczone w sumach brutto, t. j. bez jakichkolwiek potrąceń, bądź na rzecz funduszu emerytalnego. bądź z tytułu zadłużeń prywatnych. Pod miano dochodu nie podpadają, a tem samem nie podlegają opodatkowaniu: dodatki mieszkaniowe, zasiłki na opłaty szkolne, diety i koszty podróży oraz koszty przesiedlenia.

II. Ustalanie stopy procentowej.

W celu obliczenia wysokości przypadającego na rzecz Skarbu podatku należy przedewszystkiem ustalić wysokość stopy procentowej w sposób następujący: Miesięczne uposażenie danego funkcjonarjusza (bez dodatku mieszkaniowego) mnożymy przez 12, t. j. przez ilość miesięcy w roku, a otrzymany stąd iloczyn stanowi wysokość rocznego uposażenia. Obliczone w ten sposób roczne uposażenie porównywa się z tabelą do art. 111 ustawy o podatku dochodowym i otrzymuje się wysokość stopy procentowej, według jakiej należy obliczyć podatek.

III. Obliczanie podatku dochodowego.

Ustawa o podatku dochodowym przewiduje 2 różne sposoby potrącania podatku dochodowego, z których jeden ma wyłączne zastosowanie do wynagrodzeń stałych (uposażenie zasadnicze i wynagrodzenie za godziny nadliczbowe), drugi natomiast do wynagrodzeń jednorazowych (bezzwrotne zapomogi i nagrody pieniężne).

W pierwszym wypadku do ustalenia stopy procentowej niezbędne jest obliczenie rocznego uposażenia (miesięczne uposażenie pomnożone przez 12), w drugim natomiast wypadku do ogólnego rocznego uposażenia stałego dolicza się jednorazowe wynagrodzenie.

P r z y k ł a d y:

1. a) Nauczyciel pobiera uposażenie stałe w kwocie zł. 212.— miesięcznie (bez dodatku mieszkaniowego), a zatem rocznie 2,544 złotych (212 × 12). Z porównania rocznej sumy uposażenia, t. j. zł. 2,544, z tabelą do art. 111 ustawy o podatku dochodowym wynika, że uposażenie to podlega opodatkowaniu w wysokości 1,5%. Wobec tego nauczyciel ten powinien zapłacić miesięczny podatek w kwocie zł. 3 gr. 18 (212 × 1,5%).

b) W ciągu miesiąca nauczyciel ten otrzymuje wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za ten sam okres czasu w kwocie zł. 54. W celu ustalenia stopy procentowej podatku, przypadającego od zł. 54, należy obliczyć wysokość ogólnego rocznego uposażenia w ten sposób, że uposażenie zasadnicze łącznie z wynagrodzeniem dodatkowem mnoży się przez 12 (212 + 54 = 266 × 12 = 3,192). Z porównania rocznej sumy wynagrodzenia stałego, t. j. zł. 3,192, z tabelą do art. 111 ustawy o podatku dochodowym, wynika, że wynagrodzenie to podlega opodatkowaniu w wysokości 2,1%. Wobec tego nauczyciel ten powinien zapłacić miesięczny podatek w kwocie zł. 5 gr. 59 (266 × 2,1%), ponieważ jednak pobrano już od niego przy wypłacie zasadniczego uposażenia zł. 3 gr. 18, pozostaje zatem do pobrania reszta w kwocie zł. 2 gr. 41, którą też potrąca się przy wypłacie wynagrodzenia za godziny nadliczowe.

c) W tym samym miesiącu wypłacono wspomnianemu nauczycielowi bezzwrotną zapomogę w kwocie zł. 100.— W celu ustalenia stopy procentowej podatku, przypadającego do potrącenia od zapomogi (jednorazowego wynagrodzenia), należy przedewszystkiem obliczyć roczne uposażenie danego nauczyciela, które w tym wypadku wynosi zł. 3,192 (212 + 54 = 266 × 12 = 3,192). Roczne uposażenie (zł. 3,192), zwiększone o zapomogę w kwocie zł. 100, podlega opodatkowaniu w wysokości 2,2%, a zatem sama zapomoga podlega opodatkowaniu w wysokości zł. 2 gr. 20 (100 × 2,2%).

2. a) Nauczyciel pobiera uposażenie stałe w kwocie zł. 203 miesięcznie (bez dodatku mieszkaniowego), a zatem rocznie złotych 2,436 (203 × 12). Z porównania rocznej sumy uposażenia z tabelą do art. 111 ustawy o podatku dochodowym wynika, że uposażenie to nie podlega opodatkowaniu.

b) W ciągu miesiąca nauczyciel ten otrzymuje wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za ten sam okres czasu w kwocie zł. 18. W celu ustalenia stopy procentowej podatku, przypadającego od zł. 18, należy obliczyć wysokość ogólnego rocznego uposażenia w ten sposób, że uposażenie zasadnicze łącznie z wynagrodzeniem dodatkowem mnoży się przez 12 (203 + 18 = 221 × 12 = 2,652). Z porównania rocznej sumy wynagrodzenia stałego, t. j. zł. 2,652, z tabelą do art. 111 ustawy o podatku dochodowym, wynika, że wynagrodzenie to podlega opodatkowaniu w wysokości 1,6%. Wobec tego, że nauczycielowi nie potrącono dotychczas podatku, należy pobrać od niego podatek od pełnego miesięcznego wynagrodzenia, t. j. od zł. 221, a zatem przy wypłacie wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w kwocie zł 18 potrąca się podatek w kwocie zł. 3 gr. 54 (221 × 1,6%).

3. Nauczyciel, pobierający uposażenie w kwocie zł. 207, które nie podlega opodatkowaniu, otrzymuje jednorazową zapomogę w kwocie złotych 100. W celu ustalenia stopy procentowej podatku, przypadającego do potrącenia od zapomogi (jednorazowego wynagrodzenia), należy przedewszystkiem obliczyć roczne uposażenie danego nauczyciela, które w tym wypadku wynosi zł. 2,484 (207 × 12). Roczne uposażenie (zł. 2,484), zwiększone o zapomogę w kwocie zł. 100, podlega opodatkowaniu w wysokości 1,5%, a zatem od wypłaconej zapomogi należy potrącić podatek w wysokości zł. 1 gr. 50 (100 × 1,5%).

Kuratorjum oznajmia przytem, że duże usługi przy obliczaniu podatku dochodowego oddaje „Klucz do wymierzania podatku dochodowego", opracowany przez p. Adamczewskiego Leonarda, a wydany przez Bibljotekę Pracy Administracyjnej w Warszawie, ul. Nowy Świat 66. Cena 1 egzemplarza wynosi zł. 4 gr. 50.

58

RUCH SŁUŻBOWY.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łódzkiego.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 23 kwietnia 1927 zamianował referenta w Kuratorjum O. S. Ł., **Leona Grudzińskiego**, referendarzem,

Pan Kurator Okręgu Szkolnego Łódzkiego rozporządzeniem z dnia 7 maja 1927 r. zamianował: 1) asesora w Kuratorjum O. S. Ł., **Jana Bednarka**, referendarzem, 2) pomocnika referenta w Kuratorjum O. S. Ł., **Tomasza Mirowskiego**, asesorem.

Pan Kurator Okręgu Szkolnego Łódzkiego zamianował pracownika kontraktowego w Kuratorjum O. S. Ł., **Zenona Kapczyńskiego,** urzędnikiem prowizorycznym w X stopniu służbowym z dniem 1 maja 1927 r.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 23 kwietnia 1927 r. ustalił w służbie państwowej:

1) **Śliwińskiego Ferdynanda,** naczelnika wydziału,
2) **Czapczyńskiego Tadeusza,** naczelnika wydziału,
3) **Pogorzelskiego Stefana,** naczelnika wydziału,
4) **Grudzińskiego Leona,** referendarza,
5) **Majewskiego Stefana,** naczelnika rachuby.

Pan Kurator Okręgu Szkolnego Łódzkiego rozporządzeniem z dnia 7 maja 1927 roku ustalił w służbie państwowej:

1) **Bednarka Jana,** referendarza,
2) **Mirowskiego Tomasza,** asesora.

59

KONKURSY.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łódzkiego ogłasza niniejszem konkursy na następujące posady:

1) Kierownika 6 kl. publ. szkoły powszechnej w Kramsku, w pow. konińskim.
2) Kierownika 6 kl. publ. szkoły powszechnej w Liscu Wielkim, gm. Stare Miasto, w pow. konińskim,
3) Kierownika 2 kl. publ. szkoły powszechnej w Wysokiem, w pow. konińskim,
4) Kierownika 7 kl. publicznej szkoły powszechnej w Tuliszkowie, w pow. konińskim,
5) Kierownika 7 kl. publ. szkoły powszechnej Nr. 2 w Łęczycy, w powiecie łęczyckim, (konkurs ponowny),
6) Kierownika 3 kl. publicznej szkoły powszechnej w Krężnej, gm. Krzyżanów, w pow, piotrkowskim, (konkurs ponowny),
7) Kierownika 7 kl. publicznej szkoły powszechnej rozwojowej w Bełchatowie, w pow. piotrkowskim, (konkurs ponowny),

Kandydaci na powyższe posady winni odpowiadać warunkom ust. 1 art. 12 względnie art. 147 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr. 13 z r. 1926, poz. 163). Należycie udokumentowane podania, skierowane do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łódzkiego w Łodzi, wnosić należy w drodze służbowej do dnia 1 czerwca 1927 r. do Inspektora Szkolnego tego powiatu, w którym znajduje się posada, objęta konkursem.

60

NADESŁANE WYDAWNICTWA.

„Nasza Księgarnia", Sp. Akc. Związku Polskiego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych w Warszawie, ul. Widok Nr. 22, filja w Łodzi, ul. Piotrkowska Nr. 181:

Helena Radwanowa — Słowniczek Ortograficzny, cena 1.50 zł.

Lilian Gask — Bohaterski Bruno, opracowała według oryginału angielskiego G. M., cena 0.40 zł.,

— Bez Rodziny, według powieści H. Malota opracowała Faustyna M., cena 2.40 zł.,

Dla Rodziny, z powieści H. Malota przerobiła dla młodzieży Faustyna Morzycka, cena 1.80 zł.,

Teresa Jadwiga — Zwycięzca z pod Kircholmu, opowiadanie dla młodzieży, cena 0.40 zł.,

Książnica — Atlas, Lwów—Warszawa:

E. de Martonne — Zarys geografji fizycznej.

Bibljoteka Groszowa — Warszawa, ul. Moniuszki 11:

Teodor Dostojewski — Krokodyl, Białe Noce, przeł. Wł. Broniewski.
Bruno Winawer — Boczna Antena, 2 serja.

61 **Ogłoszenie.**

Drukarnia Państwowa w Łodzi. 15027